

EDITORIAL

HIGIA ha trobat en el nostre poble el ressó que totes les idees nobles ambicionen de trobar. I l'ha trobat no sols en el poble profà, a qui va dirigida la nostra publicació, sinó també en l'estament mèdic, que l'ha acollida amb aquella simpatia amb què sol acollir-se una vibració que sintonitza amb una necessitat que l'esperit ha sentit ja per endavant. / Això ens mostra com HIGIA ha estat veritablement la cristallització d'aquell neguit de superació que anima la medicina moderna, del qual parlàvem nosaltres quan obriem els ulls a la llum el mes passat; i, ensems, que el nostre poble, contra el què suposaven alguns esperits poc avinguts amb l'onada de vida i renovació que embolcalla la societat moderna—onada febrosa que no és pas de decandència, sinó d'afany de superació—, no està al marge de les directrius que, per al progrés, marquen els pobles que avui duen les riendes de la humanitat. / Estem segurs que la simpatia que ha trobat en l'estament mèdic, es deu a que HIGIA ve a facilitar eficaçment la tasca del metge modern, que té a càrrec seu—al costat dels seus quefers com guaridor de malalties—l'apostolat de difondre els principis de la moderna Higiene, per tal d'evitar que tornin aquelles malalties que ha guarit. Per això la nostra revista pot considerar-se com un feliç part d'aquestes tendències nobilíssimes de la Medicina actual. I que el poble està sensibilitzat per a fer-se'n ressó, ho diu abastament l'èxit assolit pel nostre primer número. / La bandera hissada, és, doncs, ben apuntalada. HIGIA com la deessa mitològica de l'antiga Grècia des del seu pedestal de pedra, vol repartir, estintolada en la ciència moderna, la salut a mans plenes; vol que plani damunt del nostre poble una blanca bandada de sanitosos consells, que vagin a posar-se damunt dels nostres costums i entrin de ple al recinte dels nostres hàbits. I quan hagin comunicat a aquests hàbits el seu alè vivificador, serà quan les malalties es veuran allunyades, i la raça serà més forta i més poderosa. / Podem dir que hem posat tot just la primera pedra d'aquesta obra gegantina. Amb l'ajuda moral i material que hem trobat arreu, i que agraïm de tot cor, no dubtem que l'obra anirà bastint-se més depressa del que hom podia suposar.